

alkorytmi 2025[4]

Rakkaat lukijat,

vuosi lähestyy jälleen kerran loppuaan ja jos ei ihme tapahdu, pidät juuri käsissäsi tämän vuoden viimeistä Alkorytmiä. Tavalliseen tapaansa on Rytmiryhmä taas laittanut näppäimistönsä sauhuamaan ja luonut killalle paketillisen laatukontsaa kuin joulupukki konsanaan. Toivottavasti siis tämänkertainen pläjäys onnistuu herättämään naurunpurskahduksia, valaistumisen hetkiä tai jotain muita tunteita.

Tässä vaiheessa on kyllä myönnettävä, että tämän pääkirjoituksen kirjoittaminen saa minutkin hieman tunteikkaaksi. Vuoden vaihtuessa joudun nimittäin ripustamaan kontsahousut naulaan ainakin päätoimittamisen osalta, joten tämä taitaakin jäädä viimeiseksi pääkirjoitukseksi. Kuluneen vuoden aikana on Rytmiryhmä muun muassa palannut ajassa '80-luvulle, liittänyt lehteen CD-levyn ja tehnyt Kvanttirytmän, joka ehdottomasti ilmestyi, ja ei voi kyllä vuodesta muuta olla, kuin tyytyväinen. Alkorytmillä oli tänä vuonna myös (varmaankin) historiansa suurin toimittajien päätähuimaavalla neljäkymmenenyhdeksän toimittajan määrällä.

Vaikka vuosi onkin pian ohi, ei samaa voi sanoa Alkorytmistä. Kontsantuo-
tanta nimittäin jatkuu tietenkin myös ensivuonna uuden toimikunnan voimin, jolloin Alkorytmi muuten sattuu juhlimaan myös vuosimäärää, josta kulmat ovat kaukana. Jää siis nähtäväksi mitä ensivuonna keksitään.

Hyvät lukijat, nauttikaa siis joulusta, nauttikaa elämää ja nauttikaa Alkorytmistä.

Ilmari "Jalppis" Murto
Alkorytmin päätoimittaja

Otaniemen sinfoniaorkesteri	4	Minttu	20
Ericsson Excu+	6	Pimeä pullo	22
Saarna	7	Tomaattileipä	23
HSL Matka Kartalla	8	Mikroaaltouuni ja kalja	24
Mikroaaltouuni mainos	10	Joululahjat	32
Minä ja tuli	11	KP	34
Prisma speedrun	14	Lasagne	50
Mikro	19	A warning	52
		Minute Rhythmic	62
		Uusi päätoimittaja	63

Alkorytmin toimittajat:

Päätoimittaja: Ilmari "Jalppis" Murto

Head folder: Emilia Repo

Samuli Yli-Salmäki, Niklas Järvinen, Antti Pekkanen, Justus Hansen (Zen), Luukas Pörfers, Miia Kenu, Lasse Kukkula, Atte Iksela, Kirill Eshutin, Enni Leppänen, Eetu Siltaniemi, Anni Oksa, Sampe Suejalehto, Olli Nurminen, Aaro Luomanen, Alexandra Turkia, Milla Lammi, Aine Asikainen, Aarni Kencela, Keimo Mäntylä, Noora Kuosa, Lee Blomqvist, Oskari Hiedanpää, Teo Ahola, Bey Långsjö, Johan van der Meer, Leon/astan Korpela, Peppi Sundell, Aaro Sulonen, Alpo Pitkänen, Lemmi Oksanen, Arto Paasiviita, Lilja Kemetti, Matias Zwinger, Ella Paalakangas, Bai Ruffer Baireh, Luka Jääskeläinen, Oskari Kekkonen, Aleksii Häyrynen, Ossi Purhonen, Eetu Lindström, Matias Piirinen, Viktor Heino, Daniel Hillberg Niilo Mämmelä, Ilmari Kinnunen

Onko sinulla juttuvinkkiä, kuvaa tai kenties kirjoitusta joka sopisi Alkorytmiin? Munasiko toimitus jälleen? Kerro siitä meille osoitteessa alkorytmi@tietokilta.fi

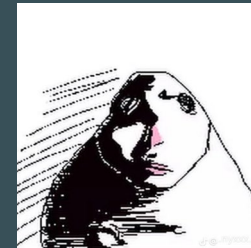
Totuus Otaniemen sinfoniaorkesterista ja avoin avunpyyntö

Polyteknikkojen Orkesteri ilmaantui vuonna 1922 ja on siitä asti yli sadan vuoden ajan pitänyt Otaniemeä kuristusotteessa. Syynä on massahypnoosi, jota vain vahvistaa orkesterin joka-viikkoiset harjoitukset Smökissä, joka on kauan sitten rakennettu "mystisen kraaterin" ylle, kuten tieteilijä Martti Salasaari kertoo blogitekstissään Vakavaa asiaa (Blogspot, 2009). Tämä ns. mystinen kraateri koostuu avaruuden semimustasta puoliaineesta, jolla on hallusinogeenisiä vaikutuksia. Polyteknikkojen Orkesteri on jo kauan äänivärähtelyn kautta levittänyt suuruudenhullua hallusinaatiotaan, jossa jokainen palvoo pasuunan ylivaltaa. Lähes koko Uusimaa on vajonnut hallusinaatioiden noidankehän sisäpuolelle, ja nyt vaaravyöhyke hipoo jo Kanta-Hämettä.

Nyt tietäen tämän synkän totuuden häpeän latteaa kirjoitustani tämän vuoden alun Alkorytmi-numerossa (1/2025). Numerossa arvioin hävetävän neutraalisti orkesterin vappukonserttia jättäen mainitsematta, että yleisö oli transsissa, kapellimestarin silmät loistivat keltaisina, ja soittajat olivat pakkorentouttaneet itsensä juomalla häpeilemättömän määrän kossua, jotta pasuunanpalvonta ei näkyisi heidän kasvoiltaan suoraan ja paljastaisi orkesteria siksi, mikä se oikeasti on-laajamittainen kultti, josta pakoa ei ole soittajille eikä yleisölle.

Olin itse paikalla myös tämän syksyn konserteissa en kuunnellakseni soittoa, vaan varmistaakseni, mitä tiesin jo todeksi: tummat pilvet kerääntyvät. Poistuessani Halloween-yönä Espoonlahden kirkosta konsertin jälkeen näin parkkipaikalle parkkeeratun pakun, jonka sisälle oli tunnettu ei kaksi pasuunaa, ei kymmenen pasuunaa, vain sata pasuunaa, kaikki väännettynä kierteille torvet tanassa. Nyt kerron teille. Polyteknikkojen Orkesteri ei vain kannattele massahallusinaatiota, vaan myös muuttaa ihmisiä pasuunoiksi vain lahjoittaakseen kyseiset pasuunat välikäden kautta Retuperän WBK-lle, joka tietämättä pasuunojen synkästä synnystä soittaa instrumenteilla ja ajaa niiden päältä autoilla runnoakseen valmiiksi epätoivoiset ihmis-pasuunat kuoliaiksi!

En anna itseni toivoa, että tämä totuus tavoittaisi yhtäkään lukijaa. Mutta jos se on tavoittanut sinut, hyvä lukija, pyydän sinulta: Kuule minua, äläkä anna ääneni himmetä! Yhdessä tulemme vielä kyseenalaistamaan Polyteknikkojen Orkesterin hirmuvallan ja pelastamaan ihmisiellet, jotka tälläkin hetkellä ovat vangittuna orkesterin pasuunoiden sisällä tuomituna ikuiseen töräyttelyyn. Ainoa tiedetty tapa vastustaa Smökin myrkyllisen kraaterin ja jousiston äänivärähtelyn indusoimaa massahallusinaatio- ja pasuunametamorfoosia on tällä hetkellä kossun juominen, joten vetoan tällä tekstillä erityisesti Otaniemen alkoholisteihin. Me tarvitsemme teitä!

- Kulttitutkija ja musiikin dosentti Taneli Korkea-Äly-Nieminen

Thank you for participating in the Ericsson Excu+!

Congratulations to the winner of the coding competition from Tietokilta!

Check our intern opportunities at jobs.ericsson.com

Kuulkaa!

Paholaisen siittimen huulillenne painatte, kun paloviinaa pullosta imette — ja vieläpä rohkenette sen jälkeen tiedustella, miksi vatsanne velloo ja sisälmyksenne nousevat kurkkuunne kuin käärmeet — kuulkaa, teidät on paholaisen virtsalla siitetyiksi tehty, ja teille tulee syntymään lapsi, jonka nimi on Epätoivo, ja hänen sisarensa, jonka nimi on Rappio!

Teidän suussanne hedelmöittyvät nuo lihan ja liman iljettävät olennot, jotka tulevat teidän perhekuntanne ja koko maanne ylitse sihisemään aamusta iltaan mustalla, verisellä kielellänsä, konttaamaan jalkainne juures-
sa ja puremaan kantapäänne vereslihalle, kunnes tuskin yksikään teistä roistoista kynnelle kykenee. Vielä vääntyvät teidän ruumiinne kaksinkerroin kun kylkiluit-
tenne kätöistä puskevat nuo riivatut, jotka kasvoivat siellä suuriksi syömällä teidän heikkoa sydäntänne. Suuri murhe valtaa teidän povenne, ja häpeä seuraa teitä, sillä heikolla hetkellä annoitte omasta lihastanne otettavaksi nuo kauhistuttavat olennot!

Totisesti, pelätkää — sillä ei mikään hallitsija, ei ruhtinas, ei kuningas teitä siitä pahasta tule nostamaan, kun väkipakolla olette itse itsenne paholaiselle antaneet!

– A.L.Viinämäki

KARTALLA

1 Pankkiiri Juhani asuu tässä kuusi-saarelaisessa talossa Espoossa. Hän yrittää päästä taksilla töihin, mutta taksi ei löydä paikalle.

KUUSINIEMENTIE 29

2 Juhani odottaa tässä bussia 530 kun pikkulapsi lyö häntä pehmolelulla. Paikassa ei oikeasti ole bussipysäkkiä eikä bussi 530 kulje Kuusisaaren kautta.

KUUSINIEMENTIE 27

3 Juhani ja poika istuvat vierekkäin bussissa ja kilpailevat siitä kumpi pysyy manspreadaamaan tehokkaammin. Poika haukkuu Juhania pedariksi.

KUUSISAARENTIE

4 Juhani saapuu bussilla 530 Koivusaaren metroasemalle (huom: bussi 530 ei kulje Koivusaareen). Juhani kaatuu metron liukuportaissa ja saa sakkoja sillä hänen HSL-lippu ei latautunut ennen metrolaiturille pääsyä.

KOIVUSAAREN METROASEMA

5 Juhani kuulee metrossa vierustoverinsa olevan leski. Hän ei ole muistanut jäädä pois metrostä.

HAKANIEMEN METROASEMA

6 Juhani saapuu epähuomiossa Itäkeskukseen, jossa hänen laukkinsa varastetaan.

ITÄKESKUKSEN METROASEMA

7 Laukkuvaras pieksee Juhaniin, jonka jälkeen hän tapaa liikenne-ekspertti Sinikan. Sinikka suostuu saattamaan hänet Bulevardiin ja opastaa Juhania seuraamaan häntä.

TALLINNANAUKIO, MERO MARKET

8 Sinikka tarttuu pummiä kasseista ja käskee häntä päästämään heidät menemään.

TALLINNANAUKIO, METRON EDUSTA

9 Sinikka neuvoo liukuportaissa seisovia ihmisiä seisomaan oikealla puolella liukuportaita.

RAUTATIENTORIN METROASEMA

10 Mies hylkää tässä vauvan Juhaniin eteen. Juhani jää vahtimaan vauvaa.

RAUTATIENTORIN METROASEMAN EDUSTA

11 Juhani hyppää kutosen kyytiin. Hipsterimuusikko Stella istuu hänen viereen.

KAIVOKATU 8

12 Stella laulaa Juhanille ja Juhani lahjoittaa Stellalle takkinsa.

MANNERHEIMINTIE 12

13 Juhani saavuttaa työpaikkansa. Työkaveri kysyy onko hän kunnossa, ja Juhani kertoo ettei ole koskaan voinut paremmin.

BULEVARDI 31

BREAKING NEWS

ALKORYTMIN TOIMITUS JUO VIISI KALJAA JA ME- NEE MIKROAALTOUNIOS- TOKSILLE (TUKHOLMASSA)

**ETKÄ IKINÄ ARVAA MITÄ
TAPAHTUI**

**KÄÄNNÄ SIVULLE 24 LUKEAK-
SESI LISÄÄ!!!**

MINÄ JA TULI

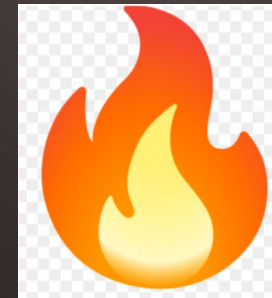
“Ruokauhrin aikaan profeetta Elia astui kansan eteen ja sanoi:

Herra, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala! Tulkoon tänä päivänä tiettäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen palvelijasi ja olen tehnyt kaiken tämän sinun käskystäsi. Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle, jotta tämä kansa oppisi, että sinä, Herra, olet Jumala! Vastaa ja käännä heidän sydämensä taas puoleesi!

Silloin Herran tuli iski alas. Se söi polttouhrin ja puut sekä alttarin kivet ja mullan ja nuoli ojasta veden.” -1.Kun.18:36-38

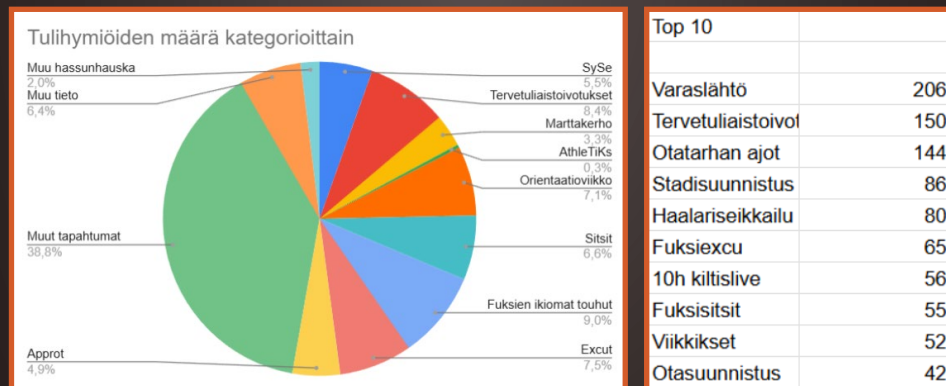
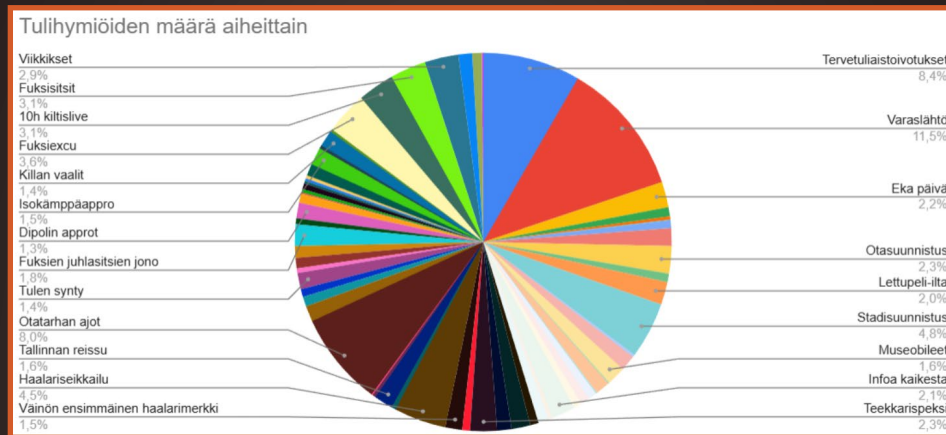
Tuli on mielenkiintoinen elementti. Yhtäältä se lämmittää, valaisee ja näyttää lumoavalta, toisaalta tuhoa, polttaa ja aiheuttaa silmitöntä kärsimystä. Se on yhtäältä elämän puolella, toisaalta sitä vastaan.

Mutta mitä tuli merkitsee meille tietokillan jäsenenä? Matkatkaamme yhdessä telegramryhmään TiK Fuksit '25 ottamaan siitä selvää.

Tuli on selkeästi tärkeää kalliille kiltalaisillemme. Ensimmäisen vuoden opiskelijoiden ryhmään on lähetetty äärimmäisen tarkan laskelmani mukaan täsmälleen 1792 tulihymiötä. Tällä määrällä tulihymiö on selkeästi ryhmän käytetyin emotio.

Tässä hieman tilastoja tulihymiöiden jakautumisesta aiheittain (tilastointi suoritettu hieman liian myöhään illalla 4.11.2025):

Kaksi eniten tulihymiöitä kerännyttä aihetta ovat varaslähtö ja ter-
vetulotoivotukset. Tietokillan liekki on siis palanut fuksiryhmässä
kirkkaana jo ennen opintojen ja opiskelijaelämän alkua. Tässä tulee
toki huomioda, että hymiöiden määrän kertymiseen on suotu paljon
enemmän aikaa kuin muissa tapauksissa; varaslähtö ja uusien jäsenten
liittyminen olivat fuksiryhmän ainoita tapahtumia pitkinä ja hämärinä
kuukausina ennen orientaatioviikkoa.

Fuksisyksyn edetessä täyttä vauhtia eniten hymiöitä onnistuivat keräämään Otatarhan ajot, Stadisuunnistus ja Haalariseikkailu. Se tulinen sisu, jolla kannoimme ajokkimme maaliin ja kamppailimme System Sevenin ilkeitä haalarivarkaita vastaan, selittää nämä sijoitukset vallan hyvin. Stadisuunnistukseen en valitettavasti itse päässyt, mutta kurkut Telegramissa kertoivat tapahtuman olleen vallan ikimuistoinen.

Tulenlieskojen tähdittämään tutkimusmatkaani sisältyi myös yllätyksiä. Perin tärkeän kuuloinen Networking oli kerännyt Tietokillan piirissä tasan yhden tulihymiön, jonka sille oli sytyttänyt Aaron Penkkala. Mikä mahtaa olla syynä, kun vastauksen etsiminen kysymykseen "What do you do?" sytyttää kiltalaisten sieluja 26 kertaa vähemmän kuin Väinö Upan haalareihinsa ompelema merkki?

Joillain kiltalaisilla selvästi on myös paloa selvittää tulen itsensä arvoituksia. Polyteknikkojen kuoron ja Akademiska Sångföreningin yhteiskonsertti "Tulen synty" oli kerännyt tulihymiöitä syntyjä syviä pohdiskelevalta koodarikansalta peräti 20 kappaletta.

Tuli on tärkeää meille tietokiltalaisille. Olkoon se tärkeää meille myös jatkossa. Emmehan tahdo, että intomme jäätyy tai että tapahtumamme jättävät osallistujansa kylmäksi.

-Jalmari Kinnunen, Tietokillan Fuksi. 5.11.2025 kello 0.42.

PRISMA SPEEDRUN ANY%

I am still quite illiterate in Finland, and shopping is always a big unknown. Maybe I will find what I'm looking for, maybe tomorrow, and maybe never. This is the inspiration for the first ever Prisma speedrun any%.

Rules:

1. Find the entire shopping list in given order in minimum time;
2. each wrong item = +5 minutes;
3. closed-book: no asking, no google translate, no dictionary.

Shopping list

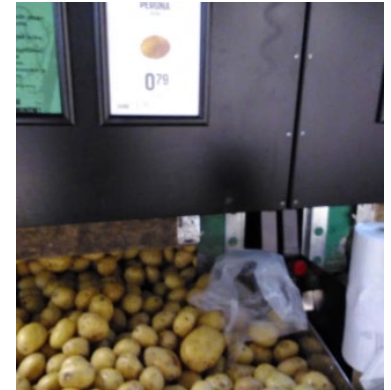
(hidden until start of timer)

item	completion status
potato (1kg)	
potato masher	
bread (normal)	
blueberry <u>joghurt</u> drink	
semolina	
bay leaf	
salmiakki	
Moomin merch	
Finnish beer	

Item 1: potato (1kg)

Time: 1:37 item, 1:37 total

Starting with the most Finnish thing ever. The Earth Pear. Locating it was quite easy. Big pile of potato. Enough to feed family for whole winter. Big potato shovel helped shovel potatoes into potato bag. There was a queue for the weighing scale (+0:56).

Item 2: potato masher

Time: 2:04 item, 3:41 total

For mashed potato potato masher is needed. Appliance section reached in 0:58. Could not find metal potato masher. Closest thing was this, but I don't know what it is? But if it can mash potato, it should be accepted hopefully.

Item 3: bread (normal)

Time: 3:13 item, 6:54 total

Found the bread section. Could not find loaf of bread. There is a scary sign. Usually signs mean "do not touch" or "go away" (see im. 2). Took a package of bread-shaped brick (see im. 3). Maybe it will get accepted.

Im. 1: ???

Im. 2: ??? (scary)

Im. 3: ???

Item 4: blueberry yoghurt drink

Time: 0:40 item, 7:34 total

Found the section with yogurt drinks very fast. Spent 10 seconds finding blueberry image. Shook container to prove consistency is right. This is definitely blueberry yoghurt drink.

The packaging size is a bit weird, but who am I to judge? The Finns probably had the world's top package designer to design it. Item time is great, hopefully I can keep up this efficiency.

Item 5: semolina (coarse flour)

Time: 3:53 item, 11:27 total

Took several tries to find the aisle with baking supplies. Just to find there are like 40 different kinds of flour product in Finland??? Whole giant aisle of like monday flour and tuesday flour and....!

Then I noticed some spilled semolina grains!! Surely then Manna Suurimo is the right thing.

Item 6: bay leaf

Time: 1:19 item, 12:46 total

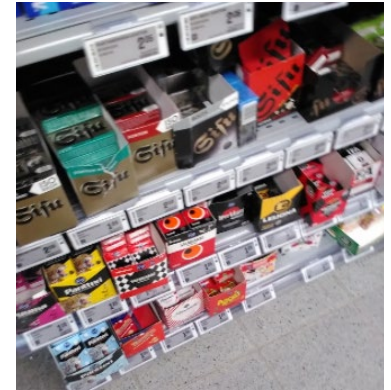
Spices were nearby. Transparent package reveals contents. Thank you, wonders of unsustainable packaging.

Item 7: Salmiakki

Time: 3:25 item, 16:11 total

Ah yes, man made horrors beyond human comprehension. Couldn't find any in the sweets section, except some that were titled "lakritsi", which could mean ordinary sweet licorice. Later found a dedicated salmiakki counter. Guy next to me bought like 20 packs.

Item 8: Moomin merch

Time: 0:09 item, 16:20 total

The penultimate item is anything with moomin motif. Wonder where to possibly find Moomin, maybe on cups and books, do they even have any?

...Oh, wait, it's right here on the nearest stand. And on the next one too. They even have Moomin flavored lemonade!? Moomin laundry detergent?? Fiskars Moomin power tools?? Moomin carrots??? Moomin body horror salt shaker? 😱😱 Muuminjauheliha???? Moomin toilet paper 🤡

<< Im. 4:
What even is this?

Im. 5: >>
I can't do this anymore.
I give up.

Final Evaluation

Shopping list (hidden until start of timer)	
item	completion status
potato (1kg)	✓
potato masher	✓
bread (normal)	✓
blueberry <u>joghurt</u> drink	✗ wrong item
semolina	✓
bay leaf	✓
salmiakki	✓
Moomin merch	✓
Finnish beer	✗ missing item

Total time before penalty: 16:20

Total time after penalty: 26:20 (world record)

World Leaderboard		
1	Rudolf Líbal	25:20
2	(empty)	-
3	(empty)	-

ALKORYTMIN
TOIMITUS
JUO VIISI
KALJAA
LEHTI:2025[4]

Ja menee mikroaaltouuniostoksille
(Tukholmassa).

Parhaat **MINTTU** **DRINKIT**

(Vain) minttuviina

Kunniallista on raw-dogata viina kuin viina, ja tämä pätee myös minttuviinaan. Maku pysyy terävänä, jalostuneena ja perin minttuisena. Ei muita kommentteja.

Minttuviina kaakaossa

Taivaallisempaa yhdistelmää lapselliselle makupaletille et tule löytämään. Sokeria voi lisätä holtittomasti, jotta saa juomasta alkoholipommin lisäksi sokeripommi. Tulee juotua nopeasti ja lohduttaa.

Minttuviina minttuviinassa

Ovela tuplashotti, jossa lisätään minttuviinaan minttuviinaa. Viinaa voi stackata loputtomasti. Terveydelle haitallinen, mutta helppo valmistaa.

Minttuviina syljessä

Kuulinpa, että kovemmissa BDSM-piireissä syljetään minttuviina suoraan omasta suusta toisen suuhun. Itse en ole tästä kiinnostunut, joten kokeilin vain omalla syljellä. Ilman esileikkejä kovin mieto ja tavanomainen.

Minttuviina räntävedessä

Tässäkin juomasekoituksessa minttuviinan maku pysyy hyvin vahvana. Koostumuksesta tulee masentavan kylmä, harmaa ja sohjoinen. Mukana saa suun täydeltä hiekkaa.

Minttuviina kyynelissä

Tätä juomasekoitusta tulee harrastettua sekä seuratessa poliitikojen touhuja että mennessään sitseille, kun kaikki kaverit peruuttivat viimeisellä hetkellä. Perin suolainen.

Minttuviinaa alkoholissa

Tämän legendaarisen juomasekoituksen saa aikaan sekoittamalla minttuviinaa toiseen viinaan, shottiin, viiniin, lonkeroon, anti-septiseen aineeseen tai muuten käyneeseen nesteeseen. Lopputuloksena on alkoholillinen.

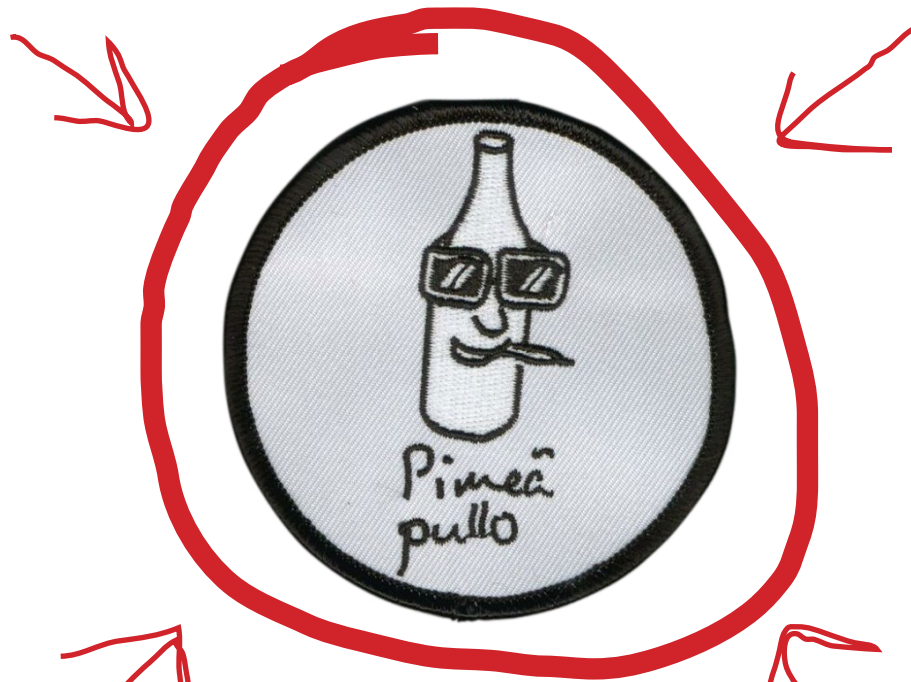
Minttuviinaa vedessä

Kiintoisa juomasekoitus, jossa 4 cl:n shotti minttuviinaa lisätään noin litraan vettä. Tuloksena on mintunmakuista vettä. Nimensä mukaan hyvin vetistä, mutta myös hienostuneen pehmeää. Ei ansaitse huonoa mainettaan.

Minttuviinaa sitsilaulukirjassa

Tämän semikiinteän seoksen saa aikaan kaatamalla minttushotin omaan tai kaverin sitsilaulukirjaan. On vaikeaa sanoa, tuleeko lopputulosta juoda vai syödä. Paperinen, paperimassamainen, paperihtava.

OSTA PIMEÄ PULLO -HAALARIMERKKI

Uskomattoman
halpaan hintaan vain

2€

Merkin voi ostaa Alkorytmin
päätoimittajalta Jalppikselta

Tomaattileipä

Ruokavastuussa ollut Fyysikkokilta ylitti itsensä TIK-SIK-FK:n Yhteiskuntaluokkasitseillä 16.11.2025 tarjoillulla tomaattikru-tonkileivillä. Kyseiseen alkuruokaan lukeutui kovaa, kylmää leipää sekä silputtua tomaattia, joka oli sekä tuoretta että mehukasta.

On päivänselvää, että nämä muhkeat tomaatit miedosti maustetun leivänkannikan päällä olisivat saaneet kokeneimmankin ruoka-maistelijan kyyneliin. Alkorytmin toimittaja odotti toiveikkaana, että useampi vieressä istunut sitsaaja olisi päättänyt jättää tämän aterian syömättä sen yksinkertaisen ulkomuodon takia ja antanut oman lautasensa toimittajalle, mutta näin ei käynyt. (Smh.)

Mikäli kyseisellä aterialla oli hienompikin nimi, se on unohtunut—mutta mikä ei varmasti tule ikinä unohtumaan on sen hienostunut aromi ja makunystyröitä hivelevä rapeanpehmeä olemus. Voimme vain toivoa, että ruoanlaittotaidostaan kuuluisat fyysikot jatka-vat sitsiruokien kanssa samalla linjalla eivätkä päädy vettyneiden alkuruokasalaattien karmealle tielle.

ALKORYTMIN TOIMITUS JUO VIISI KALJAA JA MENEET MIKROAALTOUUNIOSTOKSILLE (TUKHOLMASSA)

Kuva: Alkorytmin toimitus juomassa viittä kaljaa ja menossa sen jälkeen mikroaaltouuniostoksille Tukholmassa.

Tässä artikkelissa Alkorytmin toimitus juo viisi kaljaa ja menee mikroaaltouuniostoksille Tukholmassa. Kaikki alkoi eräänä iltana, kun totesimme muutaman toimittajan kesken OK20:n alakerran mikroaaltouunissa olevan aivan liian monta nappia. Nappien suuri lukumäärä saattaa maallikolle kuulostaa positiiviselta asialta, mutta todellisuudessa jokainen mikroaaltouunituntija tietää, että pienempi nappien määrä tekee käytöstä selkeämpää ja helpompaa. Milloin kuuluu painaa esimerkiksi “microwave” nappia? luulin että mikroaallottaminen olisi laitteen oletusarvoinen käyttötarkoitus. Keskustelun edetessä tuli pian ilmi kolme asiaa. Ensimmäiseksi: mikroaaltouunia ostaessa on osattava valita juuri oikea mikro, tai saattaa muuten tehdä suuren virheen. Toiseksi: yksi toimittajista ei vielä omista mikroaaltouunia. Ja viimeisimpänä: yksi toimittajista on juonut keskustelun aikana kaljan ja se on huomattavasti vahvistanut hänen mielipiteitään mikroaaltouuneista. Kuten varmaan osaatte arvatakin, hyvä lukija, nämä huomiot johtivat yksinkertaiseen lopputulokseen: **Alkorytmin toimituksen on juotava viisi kaljaa ja mentävä mikroaaltouuniostoksille.**

Kävi kuitenkin vielä niinkin hassusti, että vertaillessamme kalentereitamme, löytyi kyseiselle tehtävälle ainoastaan yksi sopiva päivä. Tuo päivä sattui olemaan puolessa välissä Tukholman risteilyä. Tästä siis päästään artikkelin lopulliseen aiheeseen: ***Alkorytmin toimitus juo viisi kaljaa ja menee mikroaaltouuniostoksille (Tukholmassa)!***

Kuvat: Suoritusta edeltänyt aamupala

Suuri päivä koitti viimeinkin. Risteilyn ensimmäinen ilta oli takana ja toimittajat heräsivät reippaina aikaisin aamulla ja suuntasivat Elgiganteniin. Elgigantenin edessä oli juuri sopiva paikka työskentelylle, joten

kukin toimittajista veti repustaan viisi tölkkiä olutta ja alkoi hommiin. Kaikki yksityiskohdat seuraavalta tunnilta eivät valitettavasti mahdu tähän artikkeliin, mutta niiden sijaan on nyt luvassa suorituksen aikana otetut muistiinpanot:

Muistiinpanot:

Aloitetaan joku about 12:55

Otetaan kuva

Kaljat esiin

Saako mikroa operoida kännissä

Maistuu hyvältä, 5 kaljaa menee nopee

Aloitetaan mikroista keskustelu

Ei hirveesti nappeja, fuck defrost

Budjetti?

200€ mut toivottavasti alle 100€

+30s nappi

Vai kääntökahva

Tarina alkoi siitä kun keskusteltiin siitä että mikrossa on liikaa nappeja

Jossain mikrossa oli mikronappi

Onko mikrot kauluspaitoja?

Mikä on toteemi mikroaaltouunitheho

900w

High

Maksimi

En säätele mikron tehoja

Jos on maksanu koko mikrosta nii miks et käytävsitä kokonaan

Kuva: kuvassa viisi kaljaa ja yksi lonkero

Kuva: kuva

On käyttöä tehosäädölle

Ei tarvii ku jos halua lämmittää vaa vä-

hän nii voi laittaa lyhyemmäks aikaa

Oliko kuvassa 5 kaljaa

On 5 kaljaa ja 1 lonkero

Mikä on sylimikro

Laptop on sylimikro

Eli siis kannettava tietokone

Sylimikrolla tehdään kotitekoinen sterilointi

Jengi on selvinpäin mutta tilanne korjataan

Litran jekku esillä

4 kaljaa jäljellä

Juominen helpottuu ku juo

En tykkää kaljasta

Olis hauskaa jos sisällä ei oookaa mikroja

“5 kaljaa mutta emme löytäneetkään mikroja”

“5 kaljaa, ollaan kännissä ja työntekijät heittää ulos”

Opetellaan puhumaan ruotsia koska sit voidaan selittää työntekijöille mitä ollaan tekemässä

Kan jag ha en mikro

Hur mycket kostar mikrovagn

Hur mycket pengar

Kaikki ruotsin harjotukset on tätä varten

Shoutout ruotsin ope

Voitko viedä minut tehokkaimmalle mikrollenne

Mikä on uuni, öven

Vili saapuu elgigantenin sisältä

Osti pattereita mikroa varten

Vai sittenkin radiopuhelinta

Ei spoilereita

Ok spoilattii sit kuitenkin et mikroja löytyy

Mikro maksaa tonnin (kruunuissa)

Hur många pengar kostar mikrovagn

Var är den mikrovagn

Tärkeitä lauseita ruotsia varten

Tack för din mikrovagn

Isäni on John Mikrovag

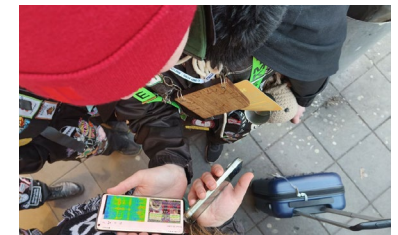
Give me en mikrovagn

Monta kaljaa pitää juoda (5)

Minkä takia menitte ostamaan ufopizzan

Ufopizza löyty 2 vuotta sitten ja tänään aamulla jalppiksen teki mieli ufopizzaa

Japanis oli jotai viikinkejä

Kuva: vastaanotetaan kuvia radion välityksellä

Kyckling pizza sisältää kanan lisäksi banaania ja currya
 Hittais laattaa tohon
 Cock and ball tower
 Tykkään leikkiä elektroniikalla, mikä
 on teidän tehokkain mikronne, olen
 insinööri

Kuva napattu. Tuo ei ole mikro
 Totuus ei ole yksi alkorytmin pilareista
 Totuus ja alkorytmi ovat päinvastaisia
 Toimitus joka ei perustu toteuteen
 Käytämme titteli fake “news” ylpey-
 dellä

Paitsi kun keskustellaan mikroista
 Näyttäis siistiltä jos artikkelissa olisi ruotsinkielisiä sitaatteja
 Eräs mies on ollut aamulla pitkään keskustelemassa pöntön kanssa
 Sihteeri käy kaupassa

Har du en radiotelefon por favor
 Jengi on töis tääl

Mä juon viisi kaljaa ja oon menossa
 mikroaaltouuniostoksille

Ovatko ruotsalaiset mikroaaltouunit
 tehty suomalaiselle makupaletille

God told me to drink five beers and buy
 a microwave

Tänään on maanantai kello 1 päivällä.

Gigantin edessä juomassa kaljaa.

Nämä kassit pyörii taivaalla

Eiko otacruise ole kansainvälinen vapaapäivä

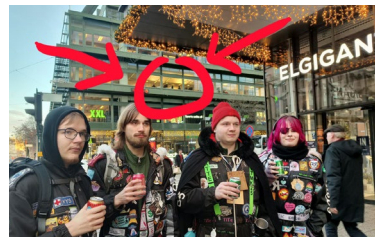

Kuva: Nämä Kassit talo

Elgigante sijaitsee cock and ball towe-
 rin ja NK:n välissä
 Sihteeri takas
 Kolmas kalja menossa
 Toinen tyyppi jo tulee kysyy meidän
 haalareista
 Kaikki puhuu ruotsii
 Nk talo
 Mordoris ei oo telkkarii, eikä sänkyjä

Kuva: Cock and ball tower

Kuva: jengi on töissä tuolla
 kun me juodaan kaljaa

Yritetään kerätä kaikki tikkaat yhteen hyttiin

Sit siivoojat alkaa miettii

Mikä on ruotsiks “voisitko olla hiljaa, sillä olen juonut 5 kaljaa ja tiedän
 paljon paremmin”

Sihteeri ei jaksa enää

Jengi ei osaa dokaa kaljaa

Mikä on “vastustaminen on turhaa” ruot-
 siks

“Probably the best beer in the world” on
 valetta

Kaupassa vitun pieni kaljahylly

Aaro tarvii myös hdmi kaapelin

Kaljat ei lopu ikinä

Kaljan juominen on niin kivaa

Paitsi että ufopizza vastustelee

Ufopizza estää menenästä mikro-ostok-
 sille

Maanantaina kello 14 juomassa kaljaa

elgigantenin edessä

AI ei pysty ikinä tekemään tätä

Millaset mikrot alieneilla on

Alieneiden mikrot näyttää xbox 720:ltä

Mikä onkaan mikron lopullinen sijoitus

Showing microwave places they have never
 seen

Ufopizzan neljäsosa pyörimään

Luen iltasatua mikrolle ja pesen sen hampaat

John tulee vetää 5 kaljaa ja ostaa mikroo

Kim Jong Un on keksinyt kaljan josta ei tule
 darraa

3 tyyppi kysyy haalareista

Vika kalja menossa

My body is ready for microwaves

My body is a machine that turns 5 beers into microwave opinions

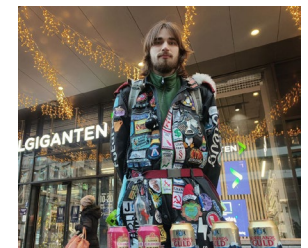
Odotan innolla että pääsen antamaan mielipiteitä mikroista

I’ve finally found my calling

Kaikki päätökset mitä olen elämässäni tehny on johtanut tähän

Kuva: toimittajat ovat
 kukin juoneet viisi kaljaa ja
 suorituksen aikana kasva-
 nut seurue on valmiina
 mikroaaltouuniostoksille

Kuva: yksi toimitta-
 jista ja hänen tyh-
 jentämänsä kaljat

Yksi kuva kertoo enemmän, kuin tuhat sanaa, enkä missään nimessä aio kirjoittaa 11000 sanaa mikroaaltouunin ostamisesta, joten olkaa hyvät, tässä kuvia:

Kuva: "Vär är mikrovågen"

Kuva: matkalla mikroaaltouuniosastolle

Kuva: "Vad är bästa microvåg för student-er"

Kuva: kaksi mahdollista mikroaaltouuni vaihtoehtoa

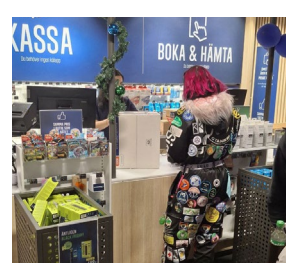
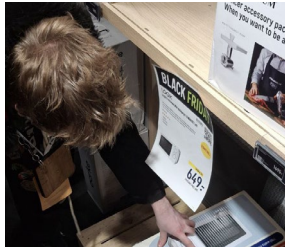
Kuva: halvempi vaihtoehto, nolla nappia!

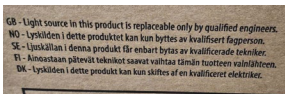
Kuva: hmmmmmmmmmmmmmmmm

Kuva: kalliimpi vaihtoehto, monta nappia...

Kuva: kassalla

Kuva: onneksi seurue koostuu pätevästä teknikoista

Kuva: onnellinen mikroaaltouunin omistaja

Nej, jag ska köpa en stor microvåg.

HAUSKOJA FAKTOJA:

- Tukholmassa alkoholin juominen julkisilla paikoilla on joitain poikkeuksia lukuunottamatta laillista!
- Mikroaaltouunin vieminen Silja Line -laivalle on sallittua, mutta sen käyttäminen siellä ei ole.
- Mikroaaltouunin kanssa samassa hytissä matkustaminen saattaa aiheuttaa kuolemansairauden (todistettu tieteellisesti)

Tärkeitä Ruotsin kielisiä fraaseja joita saatat tarvita Tukholman reissulla:

Missä on lähin gigantti?

Var är närmaste Elgiganten?

Saisinko viisi olutta, kiitos!

Kan jag få fem öl, tack!

Missä mikroaaltouunit ovat?

Var är mikrovågsugarna?

Vaikka olenkin juonut viisi olutta, olen täysin järjissäni ja haluan todella päästä sisään vain ostaakseni mikroaaltouunin.

Även om jag har druckit fem öl är jag helt frisk och jag vill verkligen gå in bara för att köpa en mikrovågsugn.

Isäni on John Mikroaaltouuni!

Min pappa är John Mikrovågsugn!

Anteeksi onko teillä täällä vessaa?

Ursäkta mig, har du en toalett här?

Jos vessaa ei löydy myös roskis saattaa kelvata.

Om det inte finns någon toalett kan papperskorgen duga.

ALKORYTMIN JOULULAHLALÖYDÖT!

Etsitkö vielä lahjaa
ystävälle tai kenties perheenjäsenelle?
Onneksi Alkorytmin toimitus on kerännyt tähän artikkeliin
joulukauden trendikkäimmät lahjat yhteen pakettiin,
joten eikun vaan shoppailemaan!

Sopii joka haalariin ja
vaatekappaleeseen.
Jos yksi jo löytyy voi
aina ostaa toisen!

2€

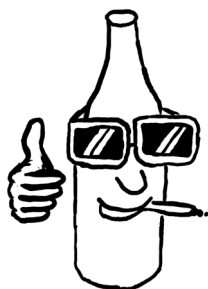
649.-

Todettu tieteellisesti
parhaaksi mikroaal-
tounivaihtoehdoksi
Tukholman Elgigant-
essa.

Hauska,
nauroin!

0€

Uskomattomia
löytöjä!

1 Atte-
coin

Btw ei kannata
jättää näihin äänen
polttamista vikalle
illalle koska siinä
menee 10 tuntia

60€

Valmistautu-
kaa pitkään
oikeuden-
käyntiin

Maistuu varmaan
hyvältä mutta ei löy-
tynyt Otaniemestä

Joku 5
euroa

ALKORYTMI 3

Alkorytmi toimi-
tettuna ovellesi
henkilökohtaises-
ti kolmen vuoden
ajan

200€

!!ERIKOISTARJOUS!!

"Uskomattomia löytöjä!"
-Pimeä pullo

"Elämäni paras päätös"
-tulevaisuuden sinä

"Tein juuri jutun tunnissa"
-Alkorytmin toimittaja

Ilmaista pema!

"En olisi ikinä arvannut Alko-
rytmin toimittamisen olevan
näin hauskaa" -Alkorytmin
toimitus

0€

Ulkosuhdevastaavan saatesanat:

Tietokillan Kotimaan Pitkä -ulkoexcursio elvytettiin henkiin ulkotoimikunnan sykähdyttävällä kuukauden täyspäiväisellä suunnittelutyöllä. Edellinen reissu oli järjestetty yli 10 vuotta sitten, joten luonnollisesti minkäänlaisia prujuja reissun järjestämiseen ei tietenkään ollut saatavilla. Kunnianhimoisen suunnitelman mukaisesti päätettiin järjestää matka viisipäiväisenä, jossa bussin suunta ja kohteet ovat osallistujille mysteeri; reitti paljastuu pala palalta matkan aikana.

Päädyttiin heti alussa toimikunnan kanssa siihen, että pakataan reissu täyteen monipuolista ohjelmaa, ns. kaikille jotain -tyylisesti, pääpainoina muiden kaupunkien kiltojen ja -ainejärjestöjen kanssa leikkiminen, mielenkiintoiset yritysvierailut ja pulikointi. Tämä sitten johtikin suhteellisen aikaisiin aamuihin, jonka tuottamia tunnelmia ehkä artikkelissa näkyvistä kuvista saattaakin huomata.

Osallistujamäärä jäi totutusta täydestä bussista selkeästi vajaaksi, eli reissuun lähti 22 henkilöä, joka hieman vaihteli matkan aikana yllätysvieraiden liittyessä joukkoon melkein joka kaupungista. Osallistujamäärän pienuuteen kenties suurimpana syypäänä oli aikainen ajankohta uuden opiskeluvuoden alussa, jolloin opiskelijat vielä toivovat olevansa akateemisia aseita ns. “new year new me” -asenteella, ja välttelevät pitkiä reissuja uskoen ettei heillä ole aikaa siihen. Tästä huolimatta – tai myötä – olikin kiva lähteä pienemmällä porukalla reissuun, joka loi puolestaan matkaporukalle intiimin ja yhteisöllinen tunnelman, jota on mahdoton replikoida.

Ilman upeaa toimikuntaa ja mukana olleita yrityksiä tätäkään reissua ei olisi saatu järjestettyä, joten kiitos kaikille jotka olivat osana kokemuksen luomista – lopputuloksena oli reissu, joka toivottavasti jää kaikille osallistujille kultaiseksi mieleen opiskeluaikojen.

Arto Paasiviita
Ulkosuhdevastaava

KE 10.9. OTANIEMI, DAY 1.

Aamu alkoi jo ennen kukonlaulun aikaa, kun matkanjohtaja ja printtausjäbä kävivät harjoittelemassa läsyn printtausta ajoissa. Läsyongelmista ei selvitty, mutta paperia saatiin kuitenkin bussiin asti. Bussi lähtikin mittaustarkkuuden rajoissa jopa ajallaan.

Heti alkuun löysimme itsemme Suomen Chicagosta SoSan vieraana. Olo vieraassa kaupungissa oli kuitenkin kotoisa, sillä pääsimme heti Niemi-Campukselle.

Kampuksella ensimmäisenä näimme kilpikonna Michelin-keron ja päätimme maistattaa hänelle omaa nimikkotuotettaan. Paikalta löytyi myös Aalto-auditorio, joten kampus tuntuikin heti omalta.

Lahden toisesta kampusrakennuksesta Mukkulankadulta löytyi myös paljon tykättävää; aikainen aamu tarkoitti sitä, että aamupalalle oli tilausta. Onneksi kampuskahvila kaljamynteineen oli auki jo heti yhdeksältä, joten luennoille oli juomatarjoilu kunnossa. Lisäksi huppeasta rakennuksesta löytyi huikea karaokehuone.

Vierailun kruunasi SoSan kiltahuone, jonka jälkeen oli lähdeittävä kohti Mikkeliä. Mikkeliissä kävimme paikallisessa opiskelijaruokalassa, jonka jälkeen oli seuraavan kohteen vuoro, siis suunnaksi Visulahti.

Ilmeeni, kun Vahakabinetti

Visulahden huvipuisto oli jo talvihorroksessa, mutta huvia löytyi myös sisätiloista vahakabinetin puolelta. Vahakabinetista löytyi tuttuja presidenteistä Spedeihin.

Kierroksen jälkeen meillä oli aikaa tutustua Visulahden alueen nähtävyyksiin, jossa suosituksi vihdykkeeksi osoittautuinkin (ehkä lapsille suunniteltu) karuselli! Sen jälkeen pää olikin jo niin pyörällä, että oli aika palata bussiin rauhoittumaan. Tästä bussimme nokka suuntasi kohti Jyväskylää.

Jyväskylässä löysimme itsemme SkillWellin toimistolta, jossa kuulumme yrityksen AWS-osaamisesta pilviarkkitehtuurin, generatiivisen tekoälyn ja skaalautuvien digitaalisten palveluiden kehittämisen saralla. Heidän tarjoamansa kahvi, pullat ja virvokkeet menivät nopeasti parempiin suihin. Pääsimme myös taistelemaan osaamisestamme tietovisassa.

Yritysexcun jälkeen meidät bongattiin jälleen bussin kanssa vääristä paikoista, mutta löysimme kuitenkin itsemme Valorinteen majoitusalueelta. Siellä leikimme ulkopelejä Pedagon luokanopettajaopiskelijoiden ja Algon tietoteekkareiden kanssa. Ulkopelien jälkeen järjestimme 200 henkilön Megamayhem -bileet. Oli siis aika "to go get some beer".

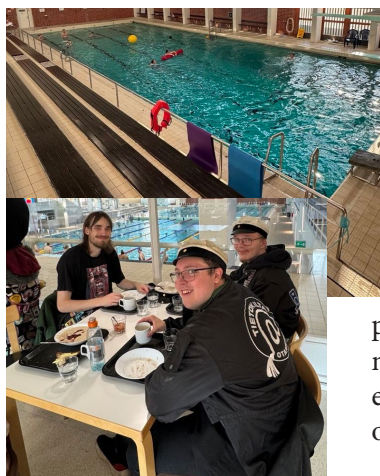

Mayhemeissa ei ollut unista tietoakaan, kun majoitustilaamme tampattiin musiikin ja karaoken seurauksena. Huippusuositettu limbokisa viihdytti juhlakansaa Pedagon kuitenkin vieden tuplavoiton kisassa.. Tietokiltakaan ei kuitenkaan lähtenyt limbosta tyhjin käsin, vaan kolmannen sijan nappasi rimaa hipoen Young Maker. Juhlien jälkeen sai valita jääkö majoitukseen unille vai jatkaako Jyväskylän yöhön. Huhujen mukaan sieltä tarttui excubussiin mukaan uusi mysteerivieras eräästä toisesta matemaattisluonnontieteellisestä yhdistyksestä.

TO 11.9. JYVÄSKYLÄ, DAY 2.

Ilo oli ylimmillään, kun aamukuudelta herätys soi ja oli aika poistua Valorinteestä. Agiili ihmisjoukko kuitenkin sai paikan siistiksi alta aikayksikön ja ryhmärämä pääsi nopeasti bussin kyytiin. Bussin renkaat eivät kuitenkaan ehtineet rullata kauaa ennen kuin oltiin jo perillä kohteessa. Kohteeksi valikoitui vesiliikuntakeskus AaltoAlvari, jonka nimi nauratti kansaa. Viimeisetkin unihiekat lähtivät silmäkulmista, kun päästiin ohjattuun vesijumppaan. Ohjaajana toimi näyttö, joka oli tietysti meille erittäin toimiva ratkaisu.

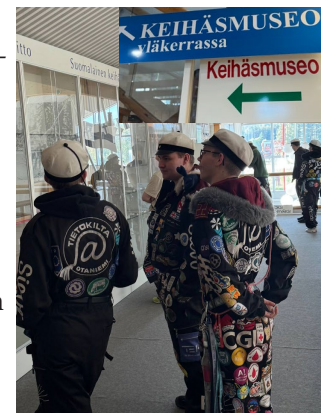

Jumpan jälkeen oli aikaa hyppiä hyppytorista, uida uima-altaassa sekä sauna saunatilassa.

Uinti oli viedä mehut kansalta, mutta onneksi mehua oli tarjolla myös aamupalalla. Aamupuuro maistuiakin kansalle erinomaisesti ja tästä oli hyvä aloittaa toinen päivä.

Seuraavana kohteena oli maailman suurin keihäsmuseo Pihtiputaalla, jossa meitä odotti valloittava opas kertomassa meille kaiken keihäänheitosta. Hänen kierroksella näimme Seppo Rädyn muualla kuin Berghainissa, keihäitä monilta eri vuosikymmeniltä sekä upeita kuvia historiasta. Kierroksen päätteeksi saimme lahjaksi mukaan Kultaisen keihään. Kultainen keihäs, tuo cd-levyjen kiistaton kuningas, soikin bussissa seuraavat päivät ahkeraan otteeseen – ollen jopa niin hyvä että levy jäi bussin cd-asemaan jumiin.

Keihäsmuseosta saimme sisäpiiritietoa Putaan Pizzerian tekevän nelostien suurimmat lätyt – olihan se testattava. Pizzaksi valikoitui legendaarinen Porvoon pizza. Samalla myös pizzerian seinät saivat ilmeen uudistuksen.

Kilon painavampana oli aika siirtyä bussin syövereihin. Kuin yllättäen seuraava kohde oli Oulu, tuo varsin kelpo kaupunki.

Heti kaupunkiin päästyämme, otettiin masukeista mittaa. Voittaja jääköön lukijan päätettäväksi.

Toripolliisin moikkaamisen jälkeen löysimme itsemme Fingersoftin toimistolta. Toimistolta päästiin kuulemaan Hill Climb Racingin menestystarinasta ja päästiin ihailemaan Fingersoftin hienoa toimistoa.

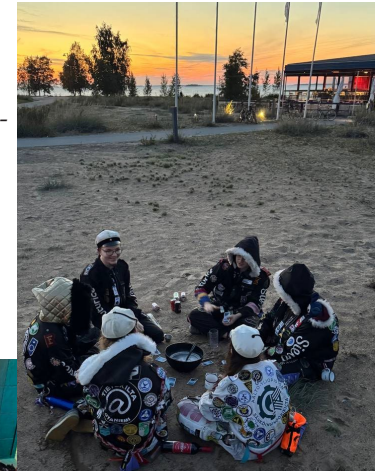
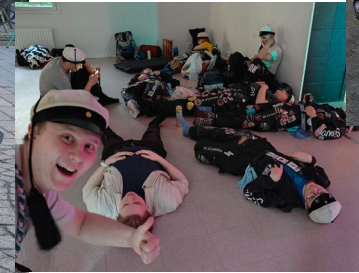
Saimme myös kurkistuksen Hill Climb Racing 3:een jo ennen julkaisua! Vinyylifanit pääsivät uusille stratosfääreille saadessaan HCR2:n alkuperäisen soundtrackin pelimusiikkivinyylit matkamuuksiksi. Löysimme itsemme myös paikallisesta kellarikulttuurin pyhästä. Alla vasemmalla toimiston vakiovieras Helga ihastuttamassa excukansaa.

Excun jälkeen pääsimme tapaamaan useita (heitä taisi tulla paikalle jopa neljä) Ottilaisia. Pääsimme nauttimaan heidän kanssaan grilliherkuista sekä mörkystä Nallikarin majakan loisteesta.

Tämän jälkeen suuntasimme majoitukseemme Walhallaan, jonka sauna loisti poissaolollaan sen hajoamisen vuoksi. Onneksemme Otit hoiti meille paljon, jossa pääsimme köllöttelemään loppuillan.

PE 12.9. OULU, DAY 3.

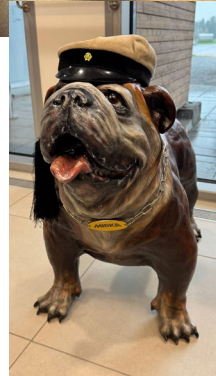
Oulussa pääsimme nukkumaan pitkään, jopa aamuseitsemään! Onneksi ulkotoimikunta tarjosi heräämiseen muutakin kuin lämmintä kättä, sillä tarjolla oli leipää juustolla. Se sai porukan heti vireeseen. Nyt, kun Lapissa oli käyty, oli aika lähteä takaisin etelään.

Bussimatkaa oli viihdyttäneet tässä vaiheessa nukkuminen, legendaarisen jotain aitoa saagan seuraaminen sekä musiikkikilpailu Robinin ja Isac Elliotin paremmuuden välillä. Juuri, kun olimme pääsemässä selvyteen voittajasta löysimme itsemme Kokkolasta Harjun leipomosta. Leipomon erikoisuutena oli se, että paikan päältä sai kahvia ja leipomotuotteita suolaisesta makeaan.

Nautimmekin siellä leipomotuotteita suolaisesta makeaan. Kehomme ruokittuamme siirryimme Jepualle, jossa odotti seuraava matkakohde, joka oli oikea hiottu timantti!

Kohteemme oli hiomakoneista tunnettu Mirka, joka teroitti tietämystämme hiomalaitteista sekä työsti nälkämme pois tarjoamalla lounaat. Lounaalla viimeinenkin karheus oli excukansasta pois-tunut ja pystyimmekin viilaamaan excuvierailun yksityiskohdat kuntoon. Aika kului kuin siivillä, kun kuuntelimme esittelyä hiomapaperitehtaan toiminnasta. Excun viimeisteli vapaamuotoinen keskustelu meitä varten kerättyjen Mirkan tietotekniikka-osaston työntekijöiden kanssa mutustellen samalla herkkuja. Excu oli karkeasti sanottuna loistava!

Tästä oli hyvä jatkaa bussiin, jossa osallistujat

nukutettiin ulkosuhdevastaavan Laihia -vitseillä, jonka jälkeen suuri osa osallistujista heräsi vasta suoraan seuraavasta kohteesta, eli Vaasan paikallisesta Prismasta!

Siitä suuntasimme vierailemaan Neotiden luokse heidän kauniille toimistolleen Domus Bothnicalle Vaasan yliopiston rantaan.

Exculla pääsimme kuulemaan Neotiden toiminnasta terveyssektorilla heidän toimitusjohtajaltaan sekä tekemään ryhmässä koodihaasteita donitsien parissa.

Vierailun päätteeksi vapaan minglailun aikana delegaatiomme päätti kysyä onko tilaa käytetty aiemmin karaokekäyttöön, sillä tila sekä äänentoistojärjestelmät toimivat siihen kuin nenä päähän!

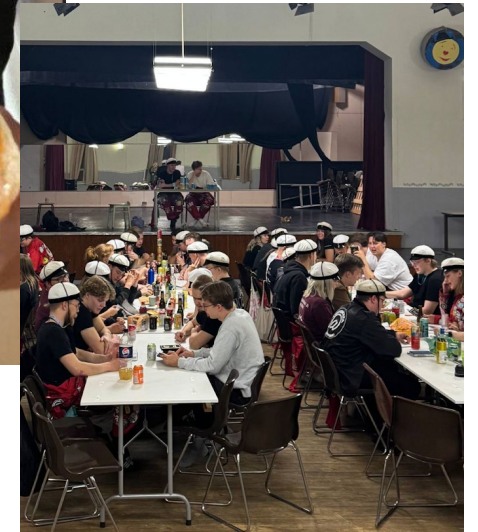
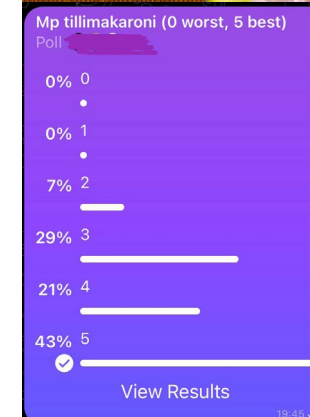
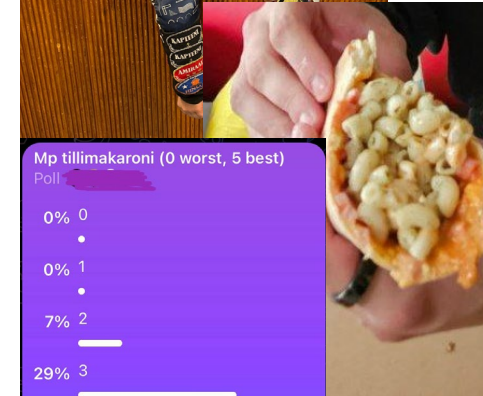

Ei ollut aiemmin käytetty, joten oli aika näyttää mallia. Neotiden edustajat pääsivätkin kuulemaan koko äänirepertuaarimme ja firman toimari antoikin karaokemestarin arvonimen reissuväen väkevimmälle luritusten lipertäjälle excun päätteeksi. Tästä oli hyvä jatkaa illan menoihin!

Seuraavaksi pääsimme majoitukseemme Palosaaren järjestötalolle, jossa oli tulossa odotetut yhteissitsit Tutti ry:n kanssa, joista tietokiltalaiset eivät tieneet mitään etukäteen! Jo ennen sitsejä tunnelma oli katossa eikä kisaväsymyksestä ollut tietoakaan.

Sitsit oli tarkoitus pitää vaasalaiseen tapaan ruuan olematta päätarkoituksen tiellä, joten tankkasimme pizzat ennen sitsien alkua. Pizzoja koristi vaasalainen perinneherkku tillimakaroni, joka maistui delegaatiolle varsin mainiosti!

Sitsit menivät varsin mukavasti ja tietokiltalaiset innostuivat myös osallistumaan aktiivisesti sitsikulttuurien törmäykseen tuodessaan esiin laadukkaita aasinsiltojaan, sitsikappaleitaan sekä ohjelmanumeroitaan vaasalaiseen sitsikulttuuriin. Pöytäryhmittäin nähtiin varsin kovaa kilpailua, kun pöydät kamppailivat sitsikisoissa aina kellotuskilpailusta keihäänheittoon. Kulttuurien eroa nähtiin myös nimissä, kun kaikkien vaasalaisten nimet päättyivät -LPPU päätteeseen. Siispä myös meidän oli käytettävä Vaasa-nimiä. Esimerkin vuoksi Veijon nimi kääntyy näppärästi Velpuksi. Sitseillä oli varsin hauskaa ja raivo-siivoamisen jälkeen oli aika lähteä Vaasan yöhön!

Vaasan yön sijainniksi valikoitui Fontanaclub, jossa Tutti-aktiiveilla oli kattavat alennukset. Myös matkanjohtajalla oli ässä hihassa, sillä hän oli työskentellyt Fonassa aiemmin ja vanhana Vaasan vapahtajana hän tunsi kaikki paikalliset työntekijät. Siispä jonossa ei tarvinnut kauaa homehtua.

Paikanpäältä löytyi myös Tutin PJ, joka rokkasi varsin ajatonta muotia päällään. Yhtenä viihdykkeenä oli legendaarinen krokotiilipeli, jolla ratkaistiin seuraavan kierroksen tarjoaja. Peli oli varsin helppo, joten ilta oli ns. ilmainen. Fonassa viihtyi yksi jos toinenkin TiKkiläinen pilkkuun asti.

LA 13.9. VAASA, DAY 4.

Vaasassa unta saatiin ruhtinaallisesti ja herätyksen soidessa kello oli jo yli seitsemän. Taas leipätehdas toimitti ja ryhmärämä oli bussissa ennen kuin ehdittiin edes Alppua sanoa. Matkalla pysähdyttiin luonnollisesti Koskenkorvassa, tarkemmin Seo Koskenkorvan huoltoasemalle, sillä kaikki lähialueen panimot pitivät joko omia viikonloppuvirkkiksiänsä tai olivat jo kiinni. Tämä ei kuitenkaan näyttänyt haittaavan osallistujia, sillä noin puolet jäivätkin bussiin uinumaan. Loput kuitenkin nauttivat kossun tarjonnasta.

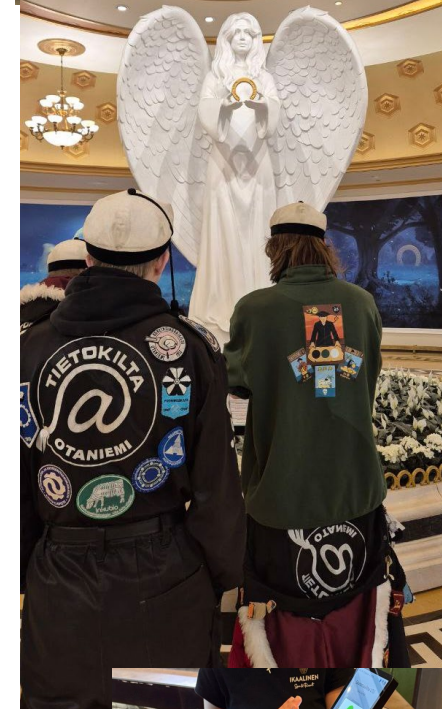
Kossu kolahti kansaan kohtalaisen kovaa, joten matka seuraavaan kohteeseen meni kuin siivillä. Seuraavassa kohteessa kävi onni, sillä tällä kertaa matkakohde ei ollut kiinni. Seuraavana olikin Tuurin kyläkauppa, jossa otettiin puolueettoman tarkkailijan mukaan vuosisadan hienoin ryhmäkuva.

Täällä päästiin myös syömään hyvin, vaikka bussikuskimme ei saanutkaan pihviateriaa neuvoteltua ravintolalta ilmaiseksi. Näimme myös TiKin ullisteltalta tutun KACHOW-hahmon, mikä oli varsin nopea ilmestys. Tuurissa päästiin myös tekemään syntiä sekä synninpäästöä. Shoppailujen jälkeen oli aika siirtyä uusille laineille.

Laineet veivät meidät Ikaalisen kylpylään, josta tuli yksi tämän reissun helmistä. Kylpylästä löytyi kaikki mitä voisi tarvita: suihkuja, saunoja, vessoja, liukumäki, poreammeita, uima-altaita sekä baari, josta sai hanasta monenlaisia drinkkejä. Kyllä kelpasi. Reissussa räjähtänyt reissukansa sai tarvittavan syväpuhdistuksen keholleen kylpylän laineilla. Saunamaailmaankin pääsi vain kättä heilauttamalla! Mielen kuitenkin kirkasti viimeistään kokemus nimeltä Aufguss.

Aufguss oli jotain niin mystistä, että se räjäytti täysin tajuntamme. Aufguss-saunakokemuksen kuului aito, palkittu saunashamaani, joka aloitti show'n laittamalla taustakappaleeksi gregoriaanista kirkkolaulua. Tämä jopa psykedeeliseksi kuvailtu kurkkulaulu toi kansasta alkukantaiset viikinkimäiset tunteet esiin. Jaoin tämän yhteisen matkan 65 saunojan kesken, joka oli myös Ikaalisten uusi saunaesityksen yleisöennätys.

Kriittisiä elementtejä olivat saunan kuumuus, kuivajään kylmyys, suuren ikkunan valaisema seesteinen maisema, eeteristen öljyjen läpituokkuus sekä pyyhkeen iskujen raivokkuus.

Tämä show herätti kaikkia aisteja eikä tämän jälkeen reissukansa ollut enää entisensä. Esityksestä toivuttaessa minun ajantaju kadota täysin ja olikin aika juosta kohti bussia ja hyrisyttää moottorit kohti Herwantaa.

Kylpylän shokeeraavan kokemuksen jälkeen oli nopeasti nollattava itsensä, sillä seuraava haaste oli jo nurkan takana. Herwantapeli, tuo legendaarinen Monopolin korvike oli seuraavana vuorossa. TiTeläiset olivat tehneet soijanakkikaljahyytelöt meille valmiiksi ja pöytäkin oli jo katettu. Reissukansasta saatiin kasattua tehokkaasti neljä tiimiä, joten oli pelin aika. Peli sujui varsin mukavassa hengessä, ja vaikka kilpailu oli kovaa ja reissu oli pitkällä, ei mikään tiimi menettänyt mahdollisuuttaan moraalisesti voittoon sortuen turhiin palautuksiin. Peli loppui kuin hujauksessa, mutta koko porukka vauvasta vaariin nautti kilpailusta. Jatkoja vietettiin kampusalueella titeläisten seurassa.

Lopulta yön pikkutunneilla viimeisetkin soturit kömpivät majoitukselle Domuksen syövereihin. Majoitus oli juuri sopiva meidän porukalle eikä tilassa ollut turhaa liikumatilaa. Majoituksella tapahtui varsin kummia yön aikana, kun eräs matkailija oli yösuihkua vailla. Hetken suihkuttelun jälkeen kävi ilmi, että suihkun sijaan hän oli valinnut wc-kopin bideen eikä "suihkussa" ollut edes lattiakaivoa. Voi pettymysten pettymys! Seuraava tunti hänellä menikin lattiaa kuivaillessa. Reissu alkoi olla jo varsin pitkällä.

SU 14.9. TAMPERE, DAY 5.

Pitkä yö jatkui aina kello 11 asti, jolloin herätykset kajahtivat. Kerrankin sai unta. Tässä vaiheessa oli tavoitteena vain päästä välipompon kautta kotia kohti. Rikkaat rikastuivat tälläkin reissulla, kun yhteistilauksen avulla erään matkalaisen Hesburger-taso nousi hopealta kultatasolle. Hyvä momentum jatkui lopulta aina platinatasolle asti. Hyvinvoiva kansa pääsi lopulta Otaniemeen ja koteihinsa mukanaan aimo annos univelkaa ja hyviä muistoja. Kotimaan pitkä oli tullut päätökseensä.

QUOTES:

“Tää oli mun opiskeluajan paras reissu”

- anonymi äNNä

“Go get some beer”

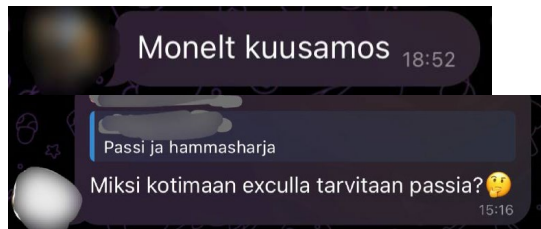
- anonymi host

“Parasta oli rantasaunan saunashamaani”

- anonymi osallistuja

“Mikä tää reissu on? Mul on kyl töitä tänää mut jos odotatte 10min nii käyn hakees haalarit”

- anonymi suoraan baarista tullut mk-opiskelija keskiviikkoamuna 07.00. (ja tulihan se)

DATAA REISSUSTA:

Pituus: 1538.99km,

Herätyskellonajan keskiarvo: klo 7:25

Nukuttujen yönien keskiarvo (4yötä): 20h 7min

Läpipelattuja POP-ristikoita: 1

Ratkottuja sudokuita: 32

Alkoholiannokset: null

Unohtumattomat kokemukset: ääretön

KP:n palautekyselyn arvosana: 4.7/5

Artikkelin kirjoittamiseen käytetty aika: 16h

Artikkelin taittamiseen käytetty aika: 13h

Tosi hyvät setit. Nautin

REPORTAASIN TOIMITUS JA TAITTO:

- Mikko Juusti ja Arto Paasiviita

Kiitos kuskille, kiitos osallistujille, kiitos järkkäämisessä auttaneille, kiitos reissun mahdollistaneille yrityksille, kiitos bussille, kiitos meidän kanssa leikkineille ystäväjärjestöille, kiitos hupikohteille, kiitos sinulle; lukijalle <3

Karvisten kohtaous

Suuri lasagnensyöntikilpailu

Ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua kun kilpailijat istuivat pöydän ääreen. Toisessa päässä pöytää istuu Sampo, luvattuaan syödä 2 kiloa lasagnea 20 minuutissa. Toisessa päässä haastaja Oskari, joka uskoo kykenevänsä parempan. Pöydällä molemmilla kilpailijoilla on omat lasagnensa, sekä kolmas lasagne, jota saa alkaa työstämään heti syötyään oman lasagnensa. Voittaja on se, joka on saanut syödä eniten lasagnea kolmannen lasagnen tyhjennyttyä.

Pelivälineenä toimii Xtra lasagne 1 kg.

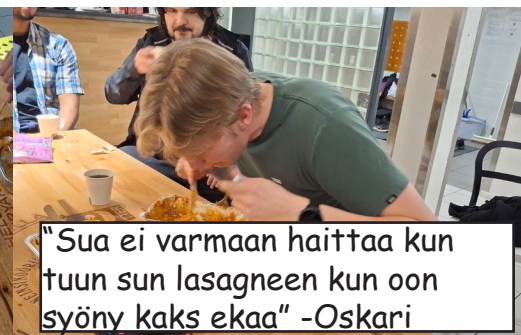

"I feel at home" -Sampo

"Syön ekan nopeemmin, mutta tokasta en lupaa vielä mitään" -Oskari

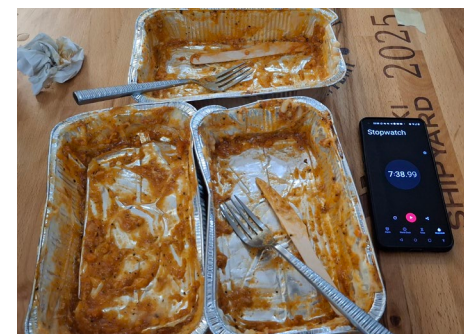
"Jos sä oisit karvinen niin sun kissa elimistö ei ois suunniteltu lasagnelle" -Sampo

"Sua ei varmaan haittaa kun tuun sun lasagneen kun oon syönyt kaks ekaa" -Oskari

"Vittu Oskari saattaa tulla mun lasagneen" -Sampo

"Pema clutchas" -Sampo

"Tää oli ihan vitun helppo. Iso täffän spagu on pahempi." -Oskari

Ajat:

Ensimmäinen lasagne: **Oskari: 4:10 Sampo: 4:35**

Oskarin puolikas kolmatta lasagnea: **7:15** Kaikki lasagnet syöty: **7:49**

A Warning

The following is a copy of a rather long Google doc sent to the editorial staff of Alkorytmi by an anonymous person claiming to be a student from Aalto University, specifically someone claiming to be a member of TiK. We have been unable to confirm the identity of the sender in question or if any part of the story contained herein is true, and wish to caution readers that due to the rather fantastical events described herein to treat this supposed 'warning' with a healthy amount of skepticism. We have failed to reach the author for further comment. Yet, due to Alkorytmi's policy of accepting all materials submitted to the paper within reason, we have still elected to publish the contents of the Google doc. It would also be wise to warn prospective readers that the document contained herein includes references to both suicide and animal death alongside mostly being a strange justification for the author's pessimistic views on cosmic nihilism, and as such should most likely be skipped by readers sensitive to such things.

There are some things humanity was, is and will never be meant to know about the Universe and of our place in it. Though we pride ourselves on our wisdom, knowledge and advancement in comparison to all other known living beings, literally calling ourselves Homo Sapiens or the wise man in Latin, our modern science knows shockingly little about the true nature of our reality and condition, to say nothing about our feeble attempts to interpret it through the lens of our various religions. Yet still, to most of us, except for those few bleak nihilists and hopeless madmen amongst us, we must seem to be the center of the universe, great torchbearers of sapience and civilization in a cosmos full of yet untapped opportunity and wonders yet to be witnessed. And to the faithful amongst us it must seem as if we are the chosen inheritors of Creation, blessed by some kind of divinity with reason so that we may do great things. In other words, most of us believe that humanity matters in the cosmos in some way, that we are more than just a bunch

of quarrelsome apes hurling through space on the rapidly decaying biosphere of a soon-to-be lifeless rock.

Most, too, believe themselves to be the masters of their own fate. That the decisions they make matter. That the course of our lives are still yet to be determined, and that they themselves may impact this course through their own actions. That though the present may sometimes look quite bleak, that there are better things yet to come, if only we can make them happen. In short, that free will exists, even if tempered by abstract concepts like fate and destiny, and that there is something positive in store for us, if only we could just make it happen.

I believed so too, until I awakened to the truth about the cold, uncaring cosmos we have the misfortune of inhabiting and of our condition in it, after a chain of events begun by the death of my dear maternal grandmother and the divvying up of her estate. As her last living relatives, it fell upon my family to clean up my grandmother's house and get her things in order after her death. Amongst the things I found in the dusty attic of her former home, while helping my mother clean it up, was a box filled with papers, which had once belonged to my grand-uncle, her brother. I had never gotten to meet my grand-uncle, as he had died long before my birth.

My grand-uncle had been an archeologist at the University of Helsinki, specializing specifically in Ancient Egypt. He had had many expeditions under his belt, including a few to the famous Valley of Kings, before his last one in 1985 to a remote part of the Western Desert, of which he had been the only survivor, the fate of the rest of the expedition unknown. For after making it back to Finland he had resigned from the faculty of archeology, and was then found dead in his Helsinki apartment a week later, after police barged in due to a noise complaint from the neighbours concerning loud chanting coming from his apartment. He was found with a strange knife in his hand, his throat slit open and a decapitated chicken at his feet, his forehead adorned with a spiral drawn with the chicken's blood. The police had then ruled his death as being some sort of occult or even satanic ritual gone wrong, and left the

investigations at that, as his death was clearly a suicide.

When asked about my grand-uncle, which was on only a few occasions as she preferred not to talk about her brother, my grand-mother had always said that the desert had driven him insane. Based on the contents of the box she had still kept her brother's research notes and journals in her attic, though left them unread based on the large layer of dust accumulated on top of them. Amongst these papers I found a leatherbound journal and a musty, old papyrus scroll, with the journal seeming to be the expedition journal for that fateful expedition back in '85 and the papyrus scroll containing writing in what looked like Greek. Having always been interested in archeology and history, alongside being curious as to what could have driven my grand-uncle to madness out there in the Egyptian desert, I claimed the journal and scroll as my inheritance, and began reading it alongside my regular studies.

The first entries in the journal concerned the motive behind the expedition, and my grand-uncle's research into it. That motive being tales told by the nomads of the Western Desert concerning a ruined temple half-sunken in the sands, said to be a place where evil jinn and demons gather for foul, profane ceremonies mocking God. According to my grand-uncle, the rumoured location of these ruins coincided near perfectly with where a Roman writer named Gaius Petronius Varro had written that the central temple of an unusually secretive mystery cult was located in his book *De Libya Descriptio*.

What was known before the expedition was that this sect kept its rites and rituals strictly hidden from all outsiders, though it was known to worship a heterodox version of Hermes-Thoth and widely rumoured to grant its initiates magical powers, such as the ability to traverse large distances near-instantaneously and knowledge of things

past, present and future that they could never reasonably know about. The sect had flourished during the Hellenistic period under the Ptolemies, yet was violently suppressed and destroyed during the reign of Emperor Augustus after the discovery of unspecified 'evil and illicit' rites, after which the cult disappeared from the histories.

As I had begun to read the journal, I grew curious as to whether the University of Helsinki had any official reports on the expedition and its fate. So I decided to send the faculty of archeology an email requesting any and all material they had concerning the expedition. It turned out there was not much left on the expedition, beside those concerning the preparations and groundwork for it, as my grand-uncle had refused to file a report before his resignation and death, and no one else had survived back to Finland.

Yet I digress. After a plane-trip to Cairo on the 1st of May 1985, the expedition, which consisted of my grand-uncle alongside professors Virtanen and Mikkonen, and their three graduate assistants, misters Ranta and Venlamo and miss Nurminen, journeyed to the Dakhla Oasis. There with great effort they managed to hire six local guides on the 3rd of May, all said to be of quite the rough sort and experienced with the desert. They had difficulty hiring willing guides as the old superstitions regarding their destination were still alive and well amongst the local nomads.

After an approximately week-long trek across the sands the expedition managed to finally reach their destination on the 10th of May. On their way the journal records them having some strange and sudden malfunctions in their navigation equipment, alongside the guides reporting that the stars were somehow 'wrong' some nights before they finally arrived at the ruins. The ruins themselves were, according to the journal, still mostly intact at the time, despite obvious damage left over from the Romans razing the temple and the oasis town that had surrounded it to the ground. Some years later after this, the oasis had slowly dried up and it remains dry to this very day. The temple complex itself was built in a Hellenistic style, with the columns and most build-

ings still standing, though parts of the roof of the main temple had collapsed and many of the other buildings of the complex had suffered various degrees of damage themselves.

The excavations proceeded normally from that point on until the 24th of May. The expedition made good progress on uncovering the razed oasis town, and found a wealth of artefacts relating to daily life in the town and at the temple, alongside the macabre remains of bodies left to rot in the street by the Romans, to be later be devoured by the jackals and the vultures. The name of the town, before it was erased from the histories and maps by order of Emperor Augustus, was Hermopolis Sofoteros, Wisest City of Hermes, named after the god worshipped by the mysteries centered there and the reputed wisdom of its ruling sages. Though the expedition managed to uncover many everyday objects, there was a conspicuous lack of the usual ritual objects usually associated with Hellenistic settlements, such as idols or votive offerings, at the site, that couldn't simply be chalked up to the Romans destroying any such things that they could find, hinting that the mystery sect centered at Hermopolis had been highly heterodox. Though, there was an abundance of ritual knives and blade fragments found at the temple, some still with blood on them. The remains of an unusually large number of sacrificed animals could also be found at the temple, the most prominent being the bones of chicken.

It all changed on the 24th of May, when the expedition managed to uncover a small hidden chamber under the main temple. Inside was a library containing faded, crumbling and mostly illegible old papyrus scrolls, though with the exception of one unusually large and well-preserved scroll, written in Ancient Greek and placed at a small table, a prominent place of honor. My grand-uncle, who was proficient in Ancient Greek alongside Demotic and Egyptian hieroglyphs, took it upon himself to translate this scroll, to uncover its secrets and to understand why it might have been important enough to the cult to be among those scrolls specifically hidden from prying eyes, and then placed at a prominent place. While most of the other still legible papyri within the library were also concerned with the magical traditions of the cult,

it turned out that the particularly large scroll, which my grand-uncle named 'The Book of Thoth', was the main magical, ritual and scriptural text of the cult, containing most of the cult's accumulated knowledge on matters of magic and theology.

After beginning the translation process my grand-uncle became utterly entranced and obsessed with the text. In his subsequent entries he praised the prose found within the text, calling it a masterpiece of the ancient world and a work of exceptional beauty. The contents of the text itself proved quite enlightening as to the nature of the cult. They had worshipped Hermes-Thoth as the Monad, the all-encompassing supreme ordering principle of the Universe and the wellspring of all knowledge, who could open the way for his initiates to gain fantastical powers, being both the gate and the key towards enlightenment, which was a state of gnosis associated with being fully in communion with Him. As evidenced by his ever more fervent journal entries during the translation process, my grand-uncle began to slowly believe the things he had read from the Book of Thoth, his devotion and reverence growing with every passage translated.

Eventually the rest of the expedition began to grow unnerved at the effects the scroll was clearly having on the psyche of my grand-uncle, alongside the unsettling nature of the ruins over all. The first were the guides, who fled in the night on the 3rd of June, taking with them a sizable portion of the expedition's supplies. The next was mister Ranta, who eventually began to refuse to even approach the temple, mumbling something about it being evil and of something speaking to him from inside. My grand-uncle dismissed this as mere superstitious nonsense and the results of heatstroke upon an already cowardly mind, as Ranta had also been visibly unnerved each time the locals at the Dakhla Oasis had mentioned the old superstitions regarding the temple.

Then, growing more and more disturbed by my grand-uncle's fevered esoteric rambling, on the 7th of June professor Virtanen attempted to take the Book of Thoth from him. The details of what followed are unclear, though the journal does mention Virtanen 'crum-

bling under the weight of his own arrogance', and professor Mikkonen bursting out into flame after trying to rush in to help Virtanen. The rest of that day's passage is solely devoted to praising Thoth for His wisdom and the great power He grants the faithful and true who are of the mind to study His 'higher mysteries'. What had killed the rest of the expedition was not the harsh desert conditions, as had been previously thought, but the terrible consequences of my grand-uncle's magical awakening.

From this point on the journal grows ever more feverish, as my grand-uncle nears the end of the translation process. After the process was complete, my grand-uncle resolved to do his utmost to hasten the coming of the Monad, who, though being both gate and key, is thankfully yet beyond our reality. He then began to make his way back on June 11, having finished the translation unnaturally quickly, thanks to the 'blessing of divine wisdom' conferred upon him by his new god. After an indeterminate time of wandering the desert, attempting to follow the 'ever-shifting stars', he was eventually found near-death by a group of nomads, and then taken back to civilization. From there on the expedition journal becomes a personal diary of the last week or so of his life.

According to the Book of Thoth, before he could open the way for the Opener of Ways, he first had to open his mind to the great truths of our cosmos by communing with the Monad. To this end he purchased the necessary reagents, including a live chicken, and performed the ritual to commune with the all-in-one exactly as described in the Book, the result of which was him becoming mad and cutting his own throat with the ritual knife, after the immensity of the revelations broke him. By now I was morbidly curious in regards to the Book of Thoth. To my misfortune, my grand-uncle had managed to produce a Finnish translation of the thing before his death.

It truly was one of the most beautiful things I have ever read. The prose and hymns contained within were magnificent, oftentimes even bringing slight tears to my eyes due to their overflowing majesty. The profound wisdom seeping out from the pages was overwhelming. My experience reading that translation of the Book of Thoth was the closest I had ever felt to enlightenment before that moment, and it felt glorious. As I read more and more of the Book, I too began to become more and more of a believer, just as my grand-uncle had been, which did not disturb me at all, as I had grown to understand his obsession through my own.

Eventually I too became convinced that I had to hasten the coming of the Monad. That with it would come a great awakening, and that all humanity would finally be liberated from the shackles of its ignorance, and begin to truly live freely. That with one quite simple ritual I could turn the world into a true utopia. That it was within my power to finally bring forth the golden, radiant child of the Opener of Ways, a great liberator to the world just as Christ had supposedly been, a great emanation of supreme divine wisdom and the greatest blessing to the world there has, is or will ever be, if only I could open my mind to the higher mysteries, find a suitable vessel to bear the spawn of the Beyond One and then, in my enlightened state, finally perform the ritual to hasten His coming.

Thus I began upon the same path that my grand-uncle had once trod, and it would prove to be my doom. With great effort I managed to procure the necessary reagents, including a pure white rooster. Then, standing in the middle of the ritual circle which I had drawn on the floor of my apartment, I began the Hymn of Opening as I held the struggling, frantically pecking rooster by the neck in one outstretched hand and ritual blade in the other. Then, as I began the litany invoking the many epithets of my new-found god with one, sickening cut I de-

capitated the rooster, drawing its hot, gushing blood with the tip of my dagger and with it engraving the Spiral of Wisdom upon my forehead, the font through which the knowledge of the Gate and the Key would flow into my mind. I then finished the Hymn, after which a great many terrible truths flooded into my mind. And at that moment I wished for nothing more than that I had never read my grand-uncle's journal. For true enlightenment is a terrible thing indeed.

Now why am I writing this, you might ask. It is to warn you. I now know everything. Everything. The true nature of the cosmos and time. Our place in it. How mankind truly began and how it will truly end. I know all of it now, and that knowledge is crushing. There are a great many things humanity was never meant to know, so revel in your own ignorance. Stay happy and unenlightened, for knowledge and understanding are horrible things, which I wish I had never pursued.

Enjoy your comfortable lives while you still can, here on your insignificant speck of dust. For while you are ants, there are giants, which have yet to completely destroy or enslave all of you only because they could not care less about your existence either way. Enjoy your lives of ignorant bliss, for some day you can no longer do so. And after that day there shall be naught left, save for the malevolent laughter of thirsting gods. For the cosmos is cruel, cold and uncaring. Savour what little warmth you might find in it before it is at last snuffed out, forever. Heed my warning, pursue not enlightenment but remain ignorant, for the truth is more terrible than any of you could ever truly comprehend.

Thank you, and goodbye. For I know how this all ends. As I have said, I know everything now. Everything that has happened, that is happening and that will happen. For mortal men do not control their own destinies, and I know that soon after writing this warning I shall unfailingly follow in the footsteps of my grand-uncle and slit my throat with the ritual knife now lying on my floor, just as he had after the weight of the revelations granted to him by the Lurker at the Threshold broke his mind, may His unholy name be forever damned and cursed. I shall soon join him in a fate that I shall not describe to you so you may

still sleep soundly at night.

Thank you for reading this, though it may have seemed to you to have merely been the insane ramblings of some anonymous madman. I hope you find something of worth in this whole unfortunate ordeal and the harrowing revelation that has now been hoisted upon my broken psyche, for I know I have not. This has been my final warning to you all, even if I know it to be completely meaningless. For you shall only remember my words when you absolutely must, when the horrible truth of your damnably insignificant existence is at last forced upon you, at which point it shall be all too late to act upon them. Though, this all was fun while it still lasted, and best of luck to you all, though, in the end, it shall mean nothing, for nothing shall save you from what is yet to come. Good luck and goodbye to you all, nonetheless.

	m	i	n	u	t	e	
r	h	y	t	h	m	i	c

Another leading kiosk owner starts reworking trim housing final story paper (9)

--	--	--	--	--	--	--	--	--

hints

check

Minute Rhythmic is here to make cryptic crosswords less intimidating and a lot more fun. Instead of dumping 30 cryptic clues on you with no help, we give you just one a magazine - with live assistance by contacting alkorytmi@tietokilta.fi and space to get the hang of things at your own pace.

Ready to start? Let's crack the code.

Solution 01100001 01101100 01101011 01101111
01110010 01111001 01110100 01101101 01101001

Kristillisen Alkorytmin päätoimittaja vaihtuu

Tietotekniikan kandidaatti Emilia Repo on valittu Alkorytmin uudeksi päätoimittajaksi.

Emilia "emialis" Repo on valittu kristillisen lehden Alkorytmin uudeksi päätoimittajaksi. Nykyinen päätoimittaja ja convoy alkorytmi -ryhmän entinen jäsen Ilmari "Jalppis" "Cat boy" Murto (saa silittää brr 😊) :3 jää eläkkeelle tammikuun alussa.

Lehden head folderina työskentelevä Repo aloittaa päätoimittajan paikalla tammikuun alusta alkaen. Repo on koulutukseltaan tietotekniikan kandidaatti. Hänellä on journalistista taustaa muun muassa Yleltä, paikallisradioista ja Duudsonit tuli taloon -ohjelmasta.

Alkorytmi on vuonna 1986 perustettu kristillinen sanomalehti. Lehden toimituksen mukaan sen artikkeliprofiilissa korostuvat gospel ja hengellisyys.

Kansallisen radiotutkimuksen tulosten mukaan lehti tavoittaa päivässä yli 50 000 ihmistä ja sitä lukee vähintään vartin viikon aikana noin kaksi prosenttia suomalaisista. Lukijat mieltivät lehden parissa keskimäärin vajaat kaksi tuntia päivässä.

Tietokiltaa tukemassa

